

Sydämeeni joulun teen

Vexi Salmi

Kalervo Halonen

sov. Hannele Solala

1. On jou-luyö, sen hil-jaisuut-ta yk-sin kuunte-len ja sa-na-ton on sy-dä-me-ni
2. On jou-lu-yö ja lu-mi-huntuun pu-keu-tu-nut maa, kun yh-tä puhdas it-se ol-la
3. On jou-luyö, sen sy-vä rau-ha lei-juu si-sim-pään, kuin oi-sin o-sa suurta kaikke-

1. Uu - uu - uu - uu-uu Uu - uu - uu -

kie-li. Vain tähdet öis-tä a-va-ruut-ta pu-kee lois-ta-en ja i-kuisuutta
voi-sin. Se a-ja-tukset joulun tuntuun vi-rit-tymään saa kuin harras sä-vel
ut-ta. Vain kynt-ti-lät ja kul-ta-nau-hat loistaa hä-mä-rään, vaan mie-le-ni on

uu-uu - uu-uu Uu - uu - uu - uu-uu Uu - uu -

kai-paa a-voin mie-li. Näin sy-dä-mee-ni jou-lun teen ja mie-leen hil-jai-
si-säl-lä-ni soi-si.
täyn-nä kirk-ka-ut-ta.

uu - uu Näin sy-dä-mee-ni jou-lun teen ja mie-leen hil-jai-

seen taas Jee-sus-lap-si syn-tyy uu-del-leen. Näin sy-dä-mee-ni jou-lun teen ja
seen taas Jee-sus-lap-si syn-tyy uu-del-leen. Näin sy-dä-mee-ni jou-lun teen ja

mie-leen hil-jai-seen taas Jee-sus-lap-si syn-tyy uu-del-leen. On
mie-leen hil-jai-seen taas Jee-sus-lap-si syn-tyy uu-del-leen.